

Sentencja

- 1) Badanie pierwszego z pytań prejudycjalnych nie wykazało niczego, co mogłoby wpływać na ważność art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, po zmianach wprowadzonych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 465/2012 z dnia 22 maja 2012 r., w związku z art. 45 TFUE.
- 2) Drugie z pytań prejudycjalnych zadanych przez Bundesfinanzgericht (federalny sąd do spraw finansowych, Austria) jest oczywiście niedopuszczalne.

(¹) Dz.U. C 35 z 1.2.2021

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 17 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rayonen sad – Bułgaria) – Postępowanie wszczęte przez TBI Bank

(Sprawa C-379/21 (¹), TBI Bank)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 i art. 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Kredyt konsumencki – Dyrektywa 93/13/EWG – Artykuł 6 ust. 1 – Nieuczciwe warunki umowne – Odmowa wydania nakazu natychmiastowej zapłaty w wypadku roszczenia opartego na nieuczciwym warunku umownym – Skutki związane z nieuczciwym charakterem warunku umownego – Wskazówki sądu wyższej instancji nieuwzględniające wspomnianych skutków]

(2023/C 164/26)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofiyski rayonen sad

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca w postępowaniu głównym: TBI Bank

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich,

należy interpretować w ten sposób, że:

sąd krajowy rozpatrujący wniosek o wydanie nakazu zapłaty, podczas gdy dłużnik będący konsumentem nie uczestniczy w postępowaniu aż do chwili wydania tego nakazu, musi z urzędu odstąpić od stosowania nieuczciwego warunku umownego umowy o kredyt konsumencki zawartej między tym konsumentem a zainteresowanym przedsiębiorcą, na którym to warunku umownym opiera się część dochodzonej wierzytelności. W tej sytuacji sąd ten dysponuje możliwością częściowego oddalenia tego wniosku, pod warunkiem, po pierwsze, że umowa ta może istnieć bez żadnej innej zmiany lub rewizji lub uzupełnienia, co powinien zweryfikować wspomniany sąd, i po drugie, że roszczenia wynikające z tego warunku mogą być odróżnione od pozostałej części żądania.

- 2) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 93/13

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie temu, by sąd krajowy, który powinien orzec w następstwie przekazania mu sprawy przez sąd wyższej instancji, był związany, zgodnie z krajowym prawem proceduralnym, ocenami prawnymi oraz wskazówkami sądu wyższej instancji, jeśli jest on zdania – biorąc pod uwagę wykładnię, o której przeprowadzenie zwrócił się do Trybunału – że te oceny i wskazówki nie wywodzą skutków prawnych z nieuczciwego charakteru warunku umowy o kredyt konsumencki.

(¹) Dz.U. C 368 z 13.9.2021.